

Та въ срьдечнѣ дружбѣ тѣснѣ
ты тайникъ ми бѣди,

Ако му съмь азъ на срьдце
грѣй ми да ся веселѣж,
Прострѣль другому то рѣцѣ?
скрыи ся звѣздо, у мѣглы
Азъ съ бескрайнѣ въ бога вѣрж,
на срьдечнѣ пустотѣ,
Утѣшенье щѣ намѣрѣж
на далече отъ свѣта.

(Н. Г.)

Отиде ми душица-га,
о мило мое либе!
Цѣлувамъ ти рѣчицѣ-тѣ,
о сладко мое пиле!
Отъ зависть отхождамъ,
хубаво момиче,
И далекъ оставямъ
твой-то красно лице.
Охъ! самичякъ останѣхъ
какъ щѣ сторѣж сиромахъ!

Очи-ты ми истекохъ
отъ слзы да проливамъ,
Рѣцѣ-тѣ ми натягнѣхъ
къ богу да гы подвигамъ,